

דף ז.

עין משפט א.

או"ח סימן תרל פ"ב

עין לעיל עין משפט א

עין משפט ב.

או"ח סימן תרל פ"ג

ג. היו לה שתי דפנות זו כנגד זו עושה דופן שיש ברוחבו ד' טפחים ומשהו^מ ומעמידו בפחות מג' טפחים סמוך לאחד משתי הדפנות שיש לו וכשרה. וגם צריך לעשות צורת הפתח^ב שיתן קנה מהפס עד הדופן האחד.

וי"א שאין צריך צורת הפתח.

הגה: אם הדופן השלישי הוא ז' טפחים בלי לבוד א"צ צורת הפתח^ב.

עין משפט ג.

או"ח סימן תרל פ"ג

עין בסעיף הקודם

עין משפט ה.

או"ח סימן תרל פ"ב

עין לעיל דף ו: עין משפט א

או"ח סימן תרל פ"ה

ה. אפי' אם יש בשתי הדפנות כמין גם פתחים הרבה שאין בהם צורת הפתח וכשנצרף כל הפרוץ^ע יהיה מרובה על העומד ג"כ כשרה

מ. מגמ' סוכה דף ז' ע"א.

נ. וכן עיקר שיש להחמיר, וכך היא דעת השו"ע כסתם. כה"ח אות ל'.

ס. זה לכו"ע. מ"ב אות י"ז. ובלבד שהדופן שכנגד אינה רחוקה יותר מעשרה אמות. מ"ב אות י"ח.

ע. היינו מכל ד' הרוחות, אבל עכ"פ יהיה במחיצות עצמן העומד מרובה על הפרוץ. ט"ז ס"ק ו'. מ"ב אות כ"ב.

ו. וכתב שם הט"ז דאם הפירצות הם בפחות מג' טפחים שאמרינן לבוד א"צ העומד מרובה על הפרוץ גם באותם מחיצות המתירות, ורק אם יש פירצה אחת גדולה יותר מג"ט בזה צריך להתיר מטעם כפתח ואז בעינן העומד יהיה מרובה על הפרוץ במחיצות עצמן.

- ובלבד שלא יהיה בהם פירצה יתירה על עשר אמות ^פ, בלי צורת הפתח.
 הגה: ובלבד שלא יהיו הפתחים בקרנות כי המחיצות צריכות להיות מחוברות.
 ה. ו. להרמב"ם אפי' יש לה צורת הפתח אם יש פירצה יותר מעשר אמות פסולה, אא"כ העומד מרובה על הפרוץ.
 הגה: ונהגו עכשיו לעשות מחיצות שלימות ^ז כי אין כולם בקיאיין בדין מחיצות.
 הגה: מי שאין לו כדי צורכו לד' מחיצות עדיף לעשות ג' מחיצות שלימות מארבעה שאינם שלמות.

דף ז:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תרל פעיף ז

- ז. ח. סיכך על גבי מבוי ^ק שיש לו לחי, או על גבי באר שיש לו פסין שהם קרשים מעץ סביבות הבאר כדי לעשותו רשות היחיד הרי זו סוכה כשרה לאותו שבת שבתוך החג, מתוך שהלחי והפסין נחשבין כמחיצות לענין שבת, נחשבין ג"כ כמחיצות לסוכה.

- פ. שאז אפי' העומד מרובה על הפרוץ אסור דנחשבת לפרצה ולא לפתח. מ"ב אות כ"ו. אבל אם יש לה צורת הפתח אפי' הפירצה יותר מעשר אמות אין שם פירצה עליה אלא שם פתח. מ"ב אות כ"ז.
 צ. וְיָדָא וְלֹא עָ"י עֲצוֹת שֶׁל לְבוּד וְצוֹרֵת הַפֶּתַח. ובספר ר' יצחק גיאת כתב דלמצוה מן המובחר בעינן שיהיה ג' דפנות שלימות מכל רוחותיה ולא יהיה פתוח אלא מקום הפתח בלבד. מ"ב אות כ"ח.
 ק. אפי' במבוי מפולש כדעת הרמב"ם ורש"י והרא"ש, משום מצות סוכה מותר לטלטל בו אפי' מדרבנן, אבל דעת הר"ן ותוס' דוקא במבוי סתום ולא במפולש ויש לחוש לדבריהם לכתחלה.

או"ח סימן תרל פעיף א

עין משפט ג.

א. כל הדברים כשרים לדפנות ר ואפי' חמתן מרובה מצילתן ש הסוכה כשרה.

הגה: מ"מ לא יעשה דפנות מדבר שריחו רע ת, או מדבר שמתייבש תוך ז' ולא יהיה בו שיעור מחיצה.

או"ח סימן תרלד פעיף א

עין משפט ד.

א. סוכה שאין בה שבעה טפחים על שבעה טפחים א פסולה. ואם היא עגולה צריך שיהיה בה לרבע ז' על ז' ב.

ר. משנה סוכה י"ב וברייתא שם וכת"ק. דכל סוכה היינו סכך ואין דופן נקרא סוכה. רש"י סוכה י"ב ע"א, וב"י.

ו. ובעל נפש יחוש להג"א שסובר דגם הדפנות יהיו מדברים שאינם מקבלים טומאה וגם יהיו גדולין מן הארץ. כ"כ הב"ח. אך כל האחרונים לא חשו לזה. ובעניין עצים גזולים אם מותרים לדפנות, עיין בפ"ת שמצדד בזה והניח בצ"ע. ש. היינו שיש אויר בין קנה לקנה יותר מקנה.

ת. דאם האדם לא יכול לסבול אותו אין כאן כעין תדורו ופסולו מן התורה. כה"ח אות ח'. ואותם העושים סוכתם ליד בית הכסא ואשפה וריע רע מגיע אליהם הגם שמן התורה יוצא י"ח לא יכול לברך ברהמ"ז שם. ואם רואה ביה"כ אסור. מ"ב אות ד'. כה"ח אות ט'.

א. מימרא דרב הונא בסוכה דף ג'. ובגמ' ט"ו. והטעם דהלכה שצריכה להחזיק ראשו ורובו ושולחנו, וכתב הרא"ש היינו ז"ט. ואם היתה באורך יותר מז"ט וברוחב פחות מז"ט פסולה. ט"ז ס"ק א'. ומ"א ס"ק א', ודלא כהב"ח דהעלה להכשירה אלא להלכה כל שאין בה לרבע ז' על ז' פסולה אפי' בדיעבד.

ה"ה אם הסוכה גדולה ויש קרן אחת משוך לפניו שאין בו ז' על ז' אסור לישוב שם כיון שהמקום צר לו לשבת שם. מ"א ס"ק א'. מ"ב אות א'.

סוכה שהיא ו"ט על ו"ט ויש דופן אחד שעוביו טפח גבוה עשרה טפחים שעליו מסדר שולחנו אם הוא חזק ומגובהו ולמעלה יש ג"כ עשרה טפחים אז נוהגים להקל דמחשיבים כאילו קרקעית הסוכה מגיע עד ראש אותו דופן. ועיין בכה"ח באות ו'.

ב. ואז כל הסוכה כשרה לישוב בה וא"צ לצמצם ולישב דוקא בתוך הריבוע. מ"ב אות ג'. ושיעור העיגול שבתוכו אפשר לרבע ז' על ז' הוא כט' טפחים ושני חמשיות מטפח. ב"י.